

Intet staa imod. Dersom de Herrer og deres Planer og Tanker bleve undergivne en saadan Kritik, ja mine Herrer! saa vilde de blive afledte, ikke alene af Klæderne, men af Skindet og Rjædet med, saa at Venene kom til at sidde ganske nøgne.

Dinesen: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tramp), som havde Ordret først i dette Møde, har sparet mig for Udstilligt af, hvad jeg havde at sige. Jeg finder, at, naar han har kunnet tale saaledes, som han har gjort, saa er det, fordi han forstaaer sig Noget paa de Ting, han taler om. Jeg skal ikke oplæse mig som Sagtyndig ved Siden af eller lige over for den ærede Ordbrøder, jeg møder ikke med større Autoritet end han; men paa den anden Side tror jeg nok at turde sige, at jeg møder med lige saa stor Autoritet, jeg tror, at vi to høre til samme Raadenart, og at vi have gaaet i samme Skole begge To. Der er kun den Forskel paa den ærede Ordbrøder og mig, at jeg hører til et ældre Skolehold end han, han har først modtaget sine Instruxer paa et noget senere Tidspunkt end jeg. Den Gang jeg lærte, da dreiede det sig om noget Andet end i vore Dage, da førte det til, at jeg her i Thinget stemte for de Bevillinger, som bleve forlangte af Regeringen, og vi havde da den Fornøjelse at se Midlerne til den fornødne Udvikling bevilgede den ene Gang efter den anden, saa at vi bleve i Besiddelse af ikke saa Lidt. Nu synes det at skulle gaa i en noget anden Retning. Jeg vil gjerne minde om, at, naar den ærede Ordbrøder med saa stor Styrke i Dag har argumenteret mod alt Pantser — der er intetsomhelst Pantser, der er godt for ham — og naar han søger at finde den tilstrækkelige Beskyttelse i, at intet Søforsvarsmiddel længere skal pantsres, saa har man før indtaget en noget anden Stilling i denne Sag. Jeg erindrer saaledes, at i den Betænkning, som blev afgivet af den store Forsvarskommission i 1866, vilde Mindretallet i denne Kommission, som der repræsenterede Venstre, have Flaaden udviklet i Retning af smaa kraftige Monitorer med stærkt Pantser. Jeg erindrer, hvorledes nogen Tid efter en Krigsminister mødte her i Salen og søgte at slaa det saakaldte Tolofodsystem fast, nemlig Skibe, der skulde være stærkt pantsrede, hvor man lagde Vægt paa Pantser og Artilleri, netop som her ved den pantsrede Kanonbaad, men derimod mindre paa Farten. Jeg kan ogsaa erindre den Begeistring, hvormed disse Forslag til en vis Grad bleve modtagne, og jeg kan erindre alle de Forhandlinger, som knyttede sig dertil, den Strid, som førtes mellem Tilhængerne af de mindre Skibe og Tilhængerne af de større Krigsskibe. Jeg havde derfor troet, at man ikke havde sveget Kulør mere her i Thinget nu, end at man kunde stemme for et saadant mindre Krigsskib som den saakaldte pantsrede

Kanonbaad, hvormed der her er Tale, idet det netop er et Skib, som bevæger sig indenfor det Dybgaende, som der den Gang var Tale om, da man talte om, at Krigsskibe ikke maatte overstige 12 Fod. Hvad angaar Spørgsmaalet om Pantser eller ikke Pantser, da skal jeg ikke sige noget Afgjørende derom, men i ethvert Fald er der efter den Kundskab, jeg har kunnet erhverve mig om Sagen, og efter den Veiledning, jeg tidligere har faaet i den Retning, blevet lagt overordentlig Vægt ogsaa paa Pantser; man har ganske vist til samme Tid haft den Formening, at man ikke skulde, saaledes som det synes, at f. Ex. England har gjort, tilstræbe absolut Usaarlighed, tilstræbe saadanne Pantser, der vare absolut uigjennemtrængelige for ethvert Artilleri. Det er jo en bekendt Sag, at der hører overordentlig heldige Omstændigheder til for under alle Forhold at kunne gennemtrænge ethvertsomhelst Pantser, man har mange Exempler paa, at selv et svagt Pantser kan yde en overordentlig Modstandseerne. Det ærede Medlem for Aalborg (Tramp) savnede en Flaadeplan. Jeg vilde ogsaa finde det ønskeligt, dersom det er muligt at lægge en Flaadeplan, at vi da fik en saadan, som vi kunde handle i Overensstemmelse med, naar vi beskæftige os med Bevillingsspørgsmaal til Flaadens Udvikling, men jeg har den firkte Formening, at, selv om denne Sag kunde stilles saa frit, som det ærede Medlem forudsatte, at det blev Flaadens Officerer, der kom til at afgjøre dette Spørgsmaal, vilde Afgjørelsen gaa i en ganske væsentlig Grad i Retning af kraftige Krigsskibe, thi jeg tør tillade mig at have den Formening, at der blandt Flaadens Officerer er et saa overveidende Antal, der holde paa Flaadens Udvikling i denne Retning, at det er aldeles utvivlsomt, i hvilken Retning Afgjørelsen kom til at gaa. Jeg tror imidlertid, at det af mange Grunde er meget vanskeligt for os at lægge en Flaadeplan; det er vanskeligt, fordi vi her i Danmark kun kunne raade over meget ringe Midler til vor Flaadens Udvikling, og det er ogsaa vanskeligt, fordi vi her hos os ikke kunne bygge i nogen overveidende Grad paa vor egen Erfaring. Vi ere nødsagede til for et saadant Spørgsmaals Bedkommende at maatte i en overordentlig høi Grad støtte os til de Erfaringer, som de store Lande vinde ved Udviklingen af deres Flaademateriel. Derfor falder al den Tale bort om Vælden for Administrationens Bedkommende, naar den forandrer sine Forslag noget fra den ene Gang, de ligge for, til den anden. Naar man veed, hvorledes man valker andre Steder, naar man ser hen til den Stat, hvor man dog henter de fleste Mønstre, naar der er Tale om Flaadens Udvikling, nemlig England, og ser, hvilket Prøvefort den engelske Flaade er, hvor der neppe er to Skibe, der ligne hinanden, saa er det en Tale, det intet Steds har hjemme, naar man saaledes bebrejder vor Marinebestyrelse Sam-